

Д. К. Козар

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПАТРУЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Проаналізовано поняття і сутність діяльності патрульної поліції України в контексті здійснення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху. Розглянуто поняття безпеки дорожнього руху, виявлено й аргументовано, що включає в себе забезпечення безпеки дорожнього руху патрульною поліцією у межах чинного законодавства. Обґрунтовано необхідність використання зарубіжних практик у процесі організації безпеки дорожнього руху, а також під час навчання осіб, що його здійснюють. На основі аналізу зарубіжного досвіду в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, а також статистичних даних про діяльність поліції загалом і патрульної поліції зокрема у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху аргументовано низку висновків та рекомендацій, практичне застосування яких сприятиме підвищенню рівня безпеки на дорозі. Констатовано, що досвід різних зарубіжних країн має бути більш детально проаналізований, консолідований та модернізований з урахуванням сучасних українських реалій, а надалі – інтегрований у діючу систему забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні.

Ключові слова: поліція, безпека руху, забезпечення, досвід, зарубіжний, сутність.

Постановка проблеми. Цивілізаційний вибір української нації визначив спрямованість подальшого державного будівництва в контексті необхідності забезпечення належної охорони та захисту прав і свобод людини і громадянина. Вибраний шлях, беззаперечно, є правильним, проте на сьогодні у сучасній Україні все ще залишається низка правових проблем, що потребують уваги як науковців, так і практиків. Серед них – питання забезпечення високої безпеки дорожнього руху.

Безпека на дорозі є багатоаспектним питанням, яке містить у собі питання не лише контролю за транспортними засобами, що пересуваються, а й створення таких умов, коли пішоходи мають можливість, пересуваючись встановленими місцями, не створювати аварійних ситуацій на дорозі. Правила дорожнього руху, контроль за технічним станом транспортних засобів, застереження водіїв від їх умисного порушення та багато інших функцій віднесені до кола повноважень Національної поліції України, у структурі якої створено Департамент патрульної поліції, що й відповідає за це.

© Д. К. Козар, 2020

Своєю чергою, наявність значної кількості світових практик у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху створює умови й можливості для ефективного використання набутого іншими країнами досвіду та імплементації його в сучасних реаліях України. Це питання характерне комплексом проблемних аспектів, про що зазначають як відомі вчені, так і практики, проте автором пропонується зосередити увагу на міжнародному досвіді забезпечення безпеки дорожнього руху поліцією.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наведена тематика вже неодноразово ставала наріжним каменем у дослідженнях багатьох досвідчених й авторитетних вітчизняних учених, а саме: С. Албула, О. Бандурки, Д. Білінського, Г. Голубева, Й. Горінецького, В. Глушкова, О. Дмитрика, В. Захарової, О. Зайця, С. Єсімова, І. Козлюк, О. Кобзаря, А. Коваленка, О. Користіна, А. Комзюк, Т. Кичилук, М. Кучерявенко, Д. Маріц, В. Мамочки, А. Мовчана, В. Філіпової, А. Холостенка, Я. Хом'як та багатьох інших. Проте, зважаючи на необхідність детального вивчення проблем інформаційно-аналітичного забезпечення патрульної поліції України під

час організації нею безпеки дорожнього руху, ця тематика потребує глибоких наукових досліджень.

Мета статті – на основі аналізу понятійно-категоріального апарату зазначеної проблематики, дослідження статистичних даних та порівняння і вивчення практичних способів забезпечення безпеки дорожнього руху за кордоном встановити коло проблем у цьому контексті та визначити шляхи їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Актуальність тематики забезпечення безпеки дорожнього руху в жодному разі не викликає сумнівів, а необхідність дослідження зарубіжного досвіду з відповідною тематикою сприятиме застосуванню актуальних світових практик. Однак, перш за все, треба звернути увагу на дослідження понятійно-категоріального апарату відповідної теми та розтлумачити окремі його елементи.

Нормативно-правовий базис поняття безпеки трактує по-різному, що також дає підстави для його вивчення. У XII ст. поняття безпеки тлумачилось як спокійний стан духу людини, котра вважала себе захищеною від будь-якої небезпеки [1, с. 19–28]. У країнах Заходу з позиції безпеки як комплексного державницького явища під “безпекою” (security) розуміють стан, що є результатом здійснення оборонних заходів, які підвищують захищеність держави від ворожих актів чи інших видів зовнішнього втручання. Безпеку також розглядають як комплекс заходів для захисту від будь-якого зовнішнього впливу, спрямованого на порушення ефективності функціонування об’єкта [2].

Поряд із цим за домінуючим у сучасній українській науці підходом безпеку тлумачать як рівень захищеності життєво важливих інтересів людини, а також суспільства, держави, довкілля від реальних або потенційних загроз, що їх створюють антропогенні чи природні чинники. При цьому розрізняють воєнну, екологічну, економічну, інформаційну, пожежну, політичну, продовольчу, радіаційну, соціальну, технічну, транспортну, фінансову, ядерну безпеку. Крім того зазначається, що важливий чинник політики будь-якої держави – національна безпека [3, с. 385].

Отже, слід підкреслити, зокрема, на основі проаналізованих підходів і в контексті акцентованої нами тематики, що безпекою може бути такий соціальний стан захищеності

інтересів людини, за якого вона захищена від чинників, що можуть поставити її у небезпечне становище.

Поряд із цим у запропонованому контексті поняття безпеки дорожнього руху авторами також остаточно не розглянуто, а окремі питання його тлумачення потребують додаткового аналізу як комплексної категорії “безпека дорожнього руху”, так і поняття “дорожній рух” зокрема.

Авторським колективом Великого тлумачного словника сучасної української мови словосполучення “дорожній рух” розтлумачено як “процес руху по дорогах транспортних засобів та учасників дорожнього руху” [4, с. 1280].

Як аргументує М. Долгополова, дорожній рух варто розглядати як систему елементів живої та неживої природи, що функціонує в умовах, які залежать від рівня сучасної техніки, стану внутрішнього середовища й можливостей людини. Крім того, дорожній рух являє собою процес, під час якого здійснюється регулювання динамічних зв’язків у потрібному сполученні: людина, транспортний засіб, дорога [5, с. 35].

Поряд із цим, на думку О. Салманової, під дорожнім рухом доцільно вважати нормативно врегульовану діяльність, у результаті якої здійснюється просторове пересування людей і вантажів дорогами за допомогою транспортних засобів або без них [6, с. 16].

Подібним видається підхід до визначення сутності дорожнього руху, відповідно до якого вчені вважають, що він являє собою переміщення людей і вантажів механічними транспортними засобами та осіб без транспортних засобів дорогами, який регламентовано спеціальними правовими нормами, а також урегульовано спеціальними технічними засобами та державними органами [7, с. 353].

Тому, дослідивши запропоновані позиції щодо сутності та поняття дорожнього руху, слід навести деякі власні аргументи. Перш за все, традиційна доктрина дорожнього руху зазнає певних змін, оскільки в системі взаємодії “транспортний засіб, водій, дорога” у недалекому майбутньому може з’явитися чи то штучний інтелект, чи то оператор автоматизованого транспортного засобу, що здійснює керування ним дистанційно.

Окрім цього варто також акцентувати увагу на тому, що дорожній рух являє собою як трафік пішоходів через дорожнє покриття, так і трафік транспортних засобів. Таким чином,

дорожнім рухом можна назвати врегульований чинним законодавством динамічний механізм переміщення осіб (у тому числі без транспортних засобів) та вантажів дорожнім покриттям.

Разом із цим окремо вченими розглядається питання безпеки дорожнього руху та його тлумачення як цілісної та комплексної категорії.

Нормативне визначення дефініцій “безпека дорожнього руху”, “забезпечення дорожнього руху” на сьогодні не достатньо аргументоване, незважаючи на те, що у правовому полі України термін “безпека дорожнього руху”, як зазначає М. Долгополова, доволі вживаний, про що можна судити з назв деяких нормативних актів, наприклад: “Програма забезпечення безпеки дорожнього руху та екологічної безпеки транспортних засобів” [8].

Деякі вчені визначають, що безпека дорожнього руху – це стан, коли учасникам дорожнього руху ніщо не загрожує, а саме: стан захищеності життєво важливих інтересів людини у безпечній реалізації потреби у переміщенні (поряд з охороною життя та здоров’я учасників дорожнього руху) [9, с. 134]. Буквальне розуміння поняття забезпечення безпеки дорожнього руху, як підкреслює В. Лук’янов, дає підстави припускати повне виключення можливості виникнення дорожньо-транспортних пригод [10, с. 26]. Під забезпеченням безпеки дорожнього руху розуміють діяльність, спрямовану на зниження в умовах розвитку автомобілізації країни загальної кількості дорожньо-транспортних пригод та тяжкості їх наслідків [11].

Отже, треба звернути увагу на те, що безпекою дорожнього руху слід вважати такий стан пересування всіх учасників дорожнього руху, за якого всі вони захищені від чинників, що можуть поставити їх у небезпечне становище.

Поряд із аналізом понятійно-категоріального апарату варто звернути увагу на те, що організація безпеки дорожнього руху є безпосереднім завданням окремих поліцейських органів в Україні.

Наказом Національної поліції України від 06.11.2015 р. № 73 затверджено Положення про Департамент патрульної поліції (у редакції наказу Національної поліції України від 03.09.2019 р. № 887), яким визначено, що він є міжрегіональним територіальним підрозділом Національної поліції України, який

створюється, ліквідовується та реорганізовується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра внутрішніх справ України в установленому законодавством порядку [12].

Учені підкреслюють, що поліція виступає саме тією державною організацією, через яку держава забезпечує значну частину заходів щодо забезпечення власної безпеки та безпеки суспільства і його членів [13, с. 51, 52].

У той час серед основних завдань Департаменту патрульної поліції визначено забезпечення безпеки дорожнього руху, а до функцій у цьому контексті належать такі: здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення, що віднесені до компетенції Національної поліції України, у тому числі ті, що віднесені до правопорушень, пов’язаних із керуванням транспортним засобом; здійснення регулювання дорожнього руху; здійснення контролю за дотриманням законодавства з питань безпеки дорожнього руху та питань правомірності експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі; аналіз обставин і причин виникнення дорожньо-транспортних пригод на вулично-дорожній мережі, що профілактує такі пригоди і запобігає їх вчиненню; організація, здійснення та контроль за внесенням інформації до баз (банків) даних єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України [12].

Таким чином, діяльність Національної поліції загалом і Департаменту патрульної поліції як її структурного підрозділу спрямована, зокрема, на організацію безпеки дорожнього руху, що є досить комплексним поняттям, та включає в себе все, що стосується трафіку на дорозі, – від контролю за дотриманням правил дорожнього руху, здійснення перевірки транспортних засобів, встановлення умов і правил на перевезення небезпечних вантажів до прийняття конкретних адміністративних рішень стосовно осіб, що їх порушують.

Поряд із цим значна кількість прогресивних європейських країн організовують безпеку дорожнього руху на високому рівні вже тривалий час, що може стати для нашої держави позитивним прикладом і слугувати каталізатором укріплення та вдосконалення законодавства у сфері організації безпеки дорожнього руху в Україні.

За повідомленням Європейської комісії, дорожній рух на трасах Європейського Союзу

однозначно став безпечнішим за часи його існування. Загальна кількість аварій із смертельним результатом скоротилася на 13 %, склавши 43 731 випадок, а найбільш радикальне скорочення кількості дорожніх аварій зафіксоване у Франції (там смертність на дорогах за останнє десятиліття знизилася на 32 %, склавши 5 530 випадків). У Люксембурзі скорочення смертності на дорогах становило 30 %, у Португалії – 23 %, у Швеції – 17 %, в Італії та Естонії – 16 %. У Німеччині кількість дорожніх аварій із смертельним результатом скоротилася на 8,2 % (це найнижчий показник смертності за статистикою останніх 50 років) [14]. Саме наведена інформація є аргументом до тези про необхідність застосування європейського досвіду в організації безпеки дорожнього руху на українських просторах.

У Норвегії разом із законом “Про дорожній рух” питання забезпечення безпеки на дорогах врегульовані “Законом про обов’язкову стриманість для осіб певних професій”, який декларує вимогу щодо повного утримання від вживання алкоголю, інших алкогольних або наркотичних засобів для осіб певних професій, включаючи водіїв комерційних транспортних засобів, терміном не менше 8 годин до початку поїздки [15].

Німеччина також окрім закону “Про безпеку дорожнього руху” має цілу низку нормативно-правових актів, що здійснюють правове забезпечення відповідної галузі, а саме: “Закон про порушення правил дорожнього руху”, “Кодекс положень про допуск до дорожнього руху” (що регулює питання про порядок видачі водійських посвідчень). Система дорожніх штрафів викладена у достатньо об’ємному Каталозі штрафів [16].

Закони про дорожній рух, в яких регулюються і питання забезпечення його безпеки, діють в Австрії, Болгарії, Великій Британії, Данії, Україні, Естонії. В Іспанії аналогічний документ називається “Основний закон про рух механічних транспортних засобів і про безпеку дорожнього руху”. У Болгарії, Данії, Іспанії, Україні, Фінляндії закон про дорожній рух є єдиним законом, що регулює відносини у цій сфері [16].

Одним із найбільш численних комплексів законодавства у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху є Правила дорожнього руху Республіки Франція, викладені у 5 томах, Правила змісту і технічного обслуговування автодоріг, відомча інструкція по дорожніх знаках і сигналах та Кримінальний кодекс. У

п’яти томах французьких Правил дорожнього руху, які поділяються на законодавчу і регламентуючу частини, міститься комплекс положень, що регулюють усі питання, пов’язані з дорожнім рухом [15].

Слід окремо звернути увагу на систему санкцій, оскільки порушення правил руху на дорозі можуть мати різний характер, а поряд із цим – різні наслідки, залежно від чого покарання за їх порушення варіюється від усного попередження чи сплати штрафу до кримінальної відповідальності у вигляді судимості та відбуття покарання в умовах несповоди.

Так, у Німеччині, якщо водій набирає за рік штрафні очки за допущені порушення правил дорожнього руху, то сума його страхування, яка складає до 1 тис. євро, збільшується ще на 500 євро, на другий рік – на 1 тис. євро, на третій – на 2 тис. євро. У разі зарплатні від 3 тис. до 5 тис. євро це істотні витрати, які може собі дозволити не кожен [16].

Залежно від кількості набраних штрафних балів збільшується вартість річного страхування автомобіля і в США. У зарубіжному законодавстві позначився і новий підхід до нарахування штрафів за порушення правил дорожнього руху, де сума штрафу ставиться у пряму залежність від місячного окладу порушника (за вирахуванням податків) або мінімального заробітку, встановленого в країні; від 2 до 10 разів збільшені мінімальні штрафи за особливо небезпечні порушення на дорозі; порушникам, які платять штраф на місці поліцейським (там, де це не заборонено законодавчо), або протягом 3-7 банківських днів, розмір штрафу знижується від 30 до 50 %; сума штрафу збільшується у 2-3 рази (за рахунок пені) у тому випадку, якщо порушник не сплатив його протягом 1 місяця і більше [16].

Як бачимо, окрім належним чином регламентованої системи правового забезпечення питань руху на дорозі, один із основних акцентів у зарубіжному законодавстві сконцентровано на матеріальну відповідальність порушників дорожнього руху. Це не тільки великі штрафи, але й конфіскація автотранспортних засобів або позбавлення права керування транспортними засобами.

Висновки

Отже, на основі аналізу понятійно-категоріального апарату зазначеної

проблематики, дослідження статистичних даних та порівняння і вивчення практичних способів забезпечення безпеки дорожнього руху за кордоном нами було встановлено коло проблем у зазначеному контексті й аргументовано такі висновки.

1. Безпекою може бути такий соціальний стан захищеності інтересів людини, за якого вона захищена від чинників, що можуть поставити її в небезпечне становище.

2. Дорожнім рухом можна назвати врегульований чинним законодавством динамічний механізм переміщення осіб (у тому числі без транспортних засобів) та вантажів дорожнім покриттям.

3. Безпекою дорожнього руху слід вважати такий стан переміщення учасників дорожнього руху, за якого всі вони захищені від чинників, що можуть поставити їх в небезпечне становище.

4. Діяльність Національної поліції загалом та Департаменту патрульної поліції як її структурного підрозділу спрямована, зокрема, на організацію безпеки дорожнього руху, що є досить комплексним поняттям, і включає в себе все, що стосується трафіку на дорозі, – від контролю за дотриманням правил дорожнього руху, здійснення перевірки транспортних засобів, установлення умов та правил на перевезення небезпечних вантажів до прийняття конкретних адміністративних рішень стосовно осіб, що їх порушують.

5. Досліджуючи міжнародний досвід, слід окремо звернути увагу на систему санкцій, оскільки порушення правил руху на дорозі можуть мати різний характер, а поряд із цим – різні наслідки, залежно від чого покарання за їх порушення варіюється від усного попередження чи сплати штрафу до кримінальної відповідальності у вигляді судимості та відбуття покарання в умовах несвободи.

Варто також обов'язково врахувати систему накопичення штрафних балів за потрапляння у дорожньо-транспортні пригоди, що впливає на остаточну суму сплати безпосередньо штрафу, можливість погашення штрафу в перші кілька годин після його оформлення на пільгових умовах, або навпаки – нарахування пені за прострочення.

Окрім зазначеного популярною є практика розмежування законодавства у сфері забезпечення дорожнього руху, правил його організації та законодавства, що передбачає перелік протиправних дій та покарання за них у

сфері безпеки дорожнього руху. Одним із найбільш розгалужених механізмів забезпечення безпеки дорожнього руху як комплексного поняття можна назвати 5-томні Правила дорожнього руху Республіки Франція.

Матеріали, викладені у цій статті, не виключають можливостей подальшого дослідження питань забезпечення безпеки дорожнього руху.

Перелік джерел посилання

1. Полтораков О. Реконцептуалізація поняття “безпека” в сучасному політико-політологічному дискурсі. *Політичний менеджмент. Проблеми методології*. 2009. № 5. С. 19–28.

2. Молчанов А. Термины и определения, используемые специалистами зарубежных стран при разработке проблем национальной безопасности. *Стратегическая стабильность*. 2000. № 3. С. 22–23.

3. Енциклопедія сучасної України. Київ, 2003. Т. 2. С. 385.

4. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2009. 1736 с.

5. Долгополова М. М. Управління загальнодержавною системою забезпечення безпеки дорожнього руху : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Харків, 2003. 210 с.

6. Салманова О. Ю. Адміністративно-правові засоби забезпечення міліцією безпеки дорожнього руху : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Харків, 2002. 225 с.

7. Адміністративна відповідальність та провадження в справах про адміністративні правопорушення : навч. посіб. / О. В. Кузьменко та ін. ; за заг. ред. О. В. Кузьменко. Київ : Центр учбової літератури, 2016. 388 с.

8. Долгополова М. М. Управління загальнодержавною системою забезпечення безпеки дорожнього руху : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2003. 210 с.

9. Гусаров С. М. Адміністративно-правові засади державного управління безпекою дорожнього руху в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2001. 228 с.

10. Долгополова М. М. Деякі аспекти застосування судами України законодавства про адміністративні правопорушення, пов'язані із забезпеченням безпеки дорожнього руху. *Запорізькі правові читання* : тези доп. щоріч.

Міжнар. наук.-практ. конф. / за заг. ред. С. М. Тимченка і Т. О. Коломоець. Запоріжжя, 2006. С. 26.

11. Лукьянов В. В. Безопасность дорожного движения. Москва : Транспорт, 1983. 262 с.

12. Положення про Департамент патрульної поліції. URL: http://patrol.police.gov.ua/wp-content/uploads/2016/03/n594-polozhennya-pro-dpp_compressed.pdf (дата звернення: 16.01.2020).

13. Горінецький Й. І. Правоохоронна функція держав Центральної Європи: теоретичні і практичні аспекти : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 / Нац. акад. внутр. справ України. Київ, 2005. 203 с.

14. Де в ЄС найбезпечніше на дорогах?/ Deutsche Welle. URL: <https://www.dw.com/uk/де-в-єс-найбезпечніше-на-дорогах-12042019/av-48309174> (дата звернення: 16.01.2020).

15. Молчанов П. В. Особенности государственного регулирования обеспечения безопасности дорожного движения за рубежом: ключевые направления, критерии и ответственность. *Вестник Университета имени О. Е. Кутафина*. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-gosudarstvennogo-regulirovaniya-obespecheniya-bezopasnosti-dorozhnogo-dvizheniya-zarubezhom-klyuchevye-napravleniya> (дата обращения: 16.01.2020).

16. Мачульская И. Г. Правовое регулирование и организация дорожного движения: зарубежный опыт. URL: https://www.studmed.ru/machulskaya-ig-pravovoe-regulirovanie-i-organizaciya-dorozhnogo-dvizheniya-zarubezhnyy-opyt_728e118e449.html (дата обращения: 16.01.2020).

Стаття надійшла до редакції 07.02.2020 р.

УДК 342.9

Д. К. Козар

ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ПАТРУЛЬНОЙ ПОЛИЦИЕЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОРОЖНОГО ДВИЖЕНИЯ

Проанализированы понятие и сущность деятельности патрульной полиции Украины в контексте осуществления мероприятий по обеспечению безопасности дорожного движения. Рассмотрено понятие безопасности дорожного движения, выявлено и аргументировано, что включает в себя обеспечение безопасности дорожного движения патрульной полицией в рамках действующего законодательства. Обоснована необходимость использования зарубежных практик в процессе организации безопасности дорожного движения, а также при обучении лиц, его осуществляющих. На основании анализа зарубежного опыта в сфере обеспечения безопасности дорожного движения, а также статистических данных о деятельности полиции в целом и патрульной полиции в частности в сфере обеспечения безопасности дорожного движения аргументирован ряд выводов и рекомендаций, практическое применение которых будет способствовать повышению уровня безопасности на дороге. Констатируется, что опыт различных зарубежных стран должен быть более детально проанализирован, консолидирован и модернизирован с учетом современных украинских реалий, а в дальнейшем – интегрирован в действующую систему обеспечения безопасности дорожного движения в Украине.

Ключевые слова: полиция, безопасность движения, обеспечение, опыт, зарубежный, сущность.

UDC 342.9

D. Kozar

FOREIGN EXPERIENCE OF PROVIDING ROAD SAFETY BY PATROL POLICE

Road safety in modern conditions is one of the most important tasks in the context of the protection and protection of human and citizen's rights and freedoms. The increase in the number of vehicles, the rapid increase in the number of cases of committing offenses on the road, the low technical characteristics of vehicles are the reasons for the need to increase the theoretical and practical support of processes for the organization of traffic safety. Road safety is a multifaceted issue that includes not only the control of moving

vehicles, but also the creation of conditions where pedestrians have the ability to navigate established places without creating an accident on the road. This article analyzes the concept and nature of patrol police activity in Ukraine in the context of implementing road safety measures. The concept of traffic safety is considered, identified and argued that includes the provision of road safety by the patrol police within the framework of the current legislation, namely, the Law of Ukraine "On National Police", the essence of the corresponding concept is highlighted. The need to use foreign practices in the process of organizing road safety, as well as in training of its perpetrators, was stated. Based on the analysis of foreign experience in the field of road traffic safety, as well as statistics on the activities of the police in general and the patrol police in particular, in the field of road safety, a number of conclusions and recommendations, the practical application of which will contribute to improving the level of road safety. It is stated that the experience of different foreign countries should be analyzed, consolidated and modernized in the light of current Ukrainian realities, and further integrated into the existing system of road safety in Ukraine.

Keywords: police, traffic safety, security, experience, foreign, essence.

Козар Дмитро Костянтинович – аспірант Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
<https://orsid.org/0000-0002-8072-8223>